

ΑΠΟ ΤΙΣ ΦΡΕΓΑΤΕΣ ΩΣ ΤΑ ΣΗΜΕΡΙΝΑ ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΑ

Η "ΠΛΩΤΕΣ ΠΟΛΕΙΣ"

Τὰ καράβια τῆς παλῆου καιροῦ. Ἡ «Μεγάλη Νάυς» τοῦ Φραγκίσκου Ιου. Ὁ «Ὠκεανὸς» τοῦ Λευδοβίκου Ἰβου. Πῶς ταξείδευαν ἄλλοτε. Τὸ πρῶτο ὑπερωκεάνειο. Ἡ σημερινὴ «πλωτὴ πόλις». Ἡ ἀφάνταστη πολυτέλεια τοῦ γαλλικοῦ κολοσσοῦ «Ἰλ ντε Φράνς». Πῶς εἶνε τὸ μεγαλύτερο ὑπερωκεάνειο τοῦ κόσμου, κλπ.

ΕἶΝ ἀκόμη κάνουμε λόγο γὰρ τὰ σημερινὰ καὶ μελλοντικὰ ὑπερωκεάνεια, καλὸ θὰ ἦταν νὰ ριζομε μὰ ματιὰ στὸ παρελθόν, γὰρ νὰ μποροῦσαμε νὰ ἐπιμύσσουμε μὲ μὴ ἀπλή σύγκρισι τὰ ἐκπληκτικὰ θαύματα τῆς ναυπηγικῆς τῆς ἐποχῆς μας.

Ἄς ἀρχίσουμε λοιπὸν ἀπὸ ἓνα διασημοῦς ἀνεκδοτοῦ.

Στὶς ἀρχὲς τοῦ περασμένου αἰῶνος, ἓνα Γάλλος ἐπιταγίδης ποὺ δὲν εἶχε ταξιδεῖσαι ποτὲ τὸν στη θάλασσα, διάβασε μὴ μῆρα, ὅτι τὰ καράβια τῆς ἐποχῆς του

ἦταν πραγματικὰ πλωτὲς πόλεις, κ' ἀπεράσισε νὰ κάνει ἓνα ταξίδιόμα ἀπὸ τὸν ἄγανᾶκτι. Ἄς γελᾶται. Μὰ δὲν βιάται κανεὶς ἐδῶ πέρα οὔτε σπῖτα, οὔτε ὄρθους, οὔτε πλατεῖες, οὔτε δρόμους, οὔτε ἐκκλησίες, οὔτε ὄψεις, οὔτε θέατρα, οὔτε ἐστιατόρια, μὲ μὴ λῆξῃ ὅτι χωροστρεφῆς μὴ πόλις!... Αὐτὸς ποὺ ἔγραψε ὅτι τὰ καράβια εἶνε πλωτὲς πόλεις, εἶνε ἓνας ἀπατεῶν, ἓνας ψευθῆς! Θέλει κερῆσσιμα!...

— Εἶνε μὴ πλωτὴ πόλις αὐτὸς ὁ ἀνὴρ; ἴσως νὰ κατανοῦσε ἀπὸ τὴν ἀγανάκτησι. Ἄς γελᾶται. Μὰ δὲν βιάται κανεὶς ἐδῶ πέρα οὔτε σπῖτα, οὔτε ὄρθους, οὔτε πλατεῖες, οὔτε δρόμους, οὔτε ἐκκλησίες, οὔτε ὄψεις, οὔτε θέατρα, οὔτε ἐστιατόρια, μὲ μὴ λῆξῃ ὅτι χωροστρεφῆς μὴ πόλις!... Αὐτὸς ποὺ ἔγραψε ὅτι τὰ καράβια εἶνε πλωτὲς πόλεις, εἶνε ἓνας ἀπατεῶν, ἓνας ψευθῆς! Θέλει κερῆσσιμα!...

Ὁ δυστυχῆς Γάλλος ἐπιταγίδης, εἶχε δέχθαι διπλὸν νὰ πῆγαι ἀπὸ τὴν ἀγανάκτησι, μὴ τὸ περίεργον εἶνε, ὅτι ἂν ζῶσε στὴν ἐποχὴ μας, τὸ φιλοσοφῶδες καθαρὸ καὶ ἥστερο, ὅτι ἓνας σημερινὸς ὑπερωκεάνειος κολοσσὸς μορεῖ θαύματα νὰ συγκριθῆ μὲ μὴ πραγματικὴ πόλι.

Κ' ἀλήθεια, ἡ ναυπηγικὴ, ἀπὸ τὰ παλῆα χρόνια μέχρι σήμερα, ἔχει σημειώσει ἀπίστευτὴ καὶ καταπληκτικὴ πρόοδου.

Κατὰ τὸν μεσσιάνου, παραδύματα χάρου, τὰ ἐμπορικὰ πλοῖα δὲν ἔφεροντοσταν πρὸς 1500 τόνους. Πρῶτος ἀπ' ὅλους τοὺς βασιλεῖς τῆς Γαλλίας, ὁ Φραγκίσκος ὁ 1ος, φλοδῶσε ν' ἀποκτήσῃ μεγάλη καράβια. Διέταξε λοιπὸν καὶ ναυπήγησαν ἓνα σχολασσόν» γὰρ κίνη τὴν ἐποχὴ, ποὺ ἔφεροντοσταν 2.000 τόνους. Μὰ ἡ «Μεγάλη Νάυς», ὅπως λεγόταν αὐτὸ τὸ καράβι, του, ἦταν τόσο βαρεμὰ καὶ τόσο κολλοκίνητη, ὅστε δὲν μποροῦσε ποτὲ νὰ βῆ ἀπὸ τὸ λιμάνι τῆς Χαβρῆς. Καὶ τὸ καράβι αὐτὸ διαλύθηκε κελ ποὺ βρισκόταν καὶ μαζί κ' αὐτὸ κ' διὰ τὰ φιλοδοξία ἀνὰ τὸν βασιλεῖος Φραγκίσκου 1ου.

Πρὸς τὰ τέλη τοῦ 18ου αἰῶνος, ἡ ναυπηγικὴ ἄρχισε νὰ κάνει μεγάλας προόδους. Ὁ «Ὠκεανὸς», τὸ πρῶτο μεγάλο πολεμικὸ καράβι στὴν ἐποχὴ τοῦ βασιλεῖος Λουδοβίκου 16ου, ἔφτανε πρὸς 4.400 τόνους.

Μὰ τὰ ἐπιβατικὰ πλοῖα, καθὼς καὶ τὰ φορητὰ, δὲν ἦσαν τόσο μεγάλα. Ὅσο τώρα γὰρ τὰ μαρτυρία τὸν ταξιδιὸν ὡπὸν, μορεῖ κανεὶς νὰ σχηματίσῃ μὴ ἰδέα, ξεφυλλίζοντας τὸν «Ὁδηγὸν τὸν ταξιδιωτῶν», ποὺ εἶχε ἐκδόσει τότε στὴ Βαϊμάρη ὁ ἀνὴρ ὁ Βαγγαζοτ.

«Τῆς περισσώτερος φορεῖ, γράφει ὁ συντάκτης τοῦ Ὁδηγοῦ, ὁ πρὸ μικρὸς ναῦτης καὶ συνήθως ὁ μοῦσος τοῦ καραδιοῦ φέρνουν τὸν φραγῆτὸ γὰρ τοὺς ἐπιβάτες: Καταλαβαίνει λοιπὸν κανεὶς ὅτι αὐτὸς ὁ μικρὸς δὲν ἔχει νὰ καθαρίσῃ οὔτε ἓνα κορμινοῦ καὶ τὸ σπουδαίτερον δὲν εἶνε ποτὲ καθαρὸς...»

Γι' αὐτὸ, ὁ Γερμανὸς Βαγγαζοτ, συμβουλεύει τοὺς ἀναγνώστες του νὰ μαγειροῦν μονάζου τους, παίρνοντας μαζί τους μὴ τενεκεδῆνα φουφὸ καὶ μὴ χύτρα, καθὼς ἐπίσης καὶ μὴ μεγάλη προμήθεια ἀπὸ τρῶφιμα γὰρ ὅλο τὸ ταξίδι: «Μὴ ξεχνᾶτε ποτὲ νὰ παίρνετε μαζί σας, ἀρχετὸ νερὸ καὶ ψωμί, τοὺς λῆει στὸν ὀδηγὸ του, καθὼς καὶ ἀρχετὰ ἀγὰ. Ἐπίσης, μικρὰ ἀρνὰ καὶ γουρουνᾶκια, ἂν καὶ τὰ πρῶτα τὰ πῆναι ἡ θάλασσα ἀπὸ τὴν πρώτημέρα κ' ἀγαμῖναιον πολὺ γρή-

γορα. Τὰ γουρουνᾶκια ὄμως ἀντέχουν στὸς κοπύες τοῦ ταξιδιοῦ καὶ παχύνουν μάλιστα πολὺ γρηγορὰ ὅταν τὰ τρέφῃ κανεὶς καὶ τὰ ποτῆξει...»

Φαντάζεστε τώρα τὴ ταξείδια ἀναμνηστικὴ γινόντουσαν ἐκεῖνη τὴν ἐποχὴ!

Τὸ πρῶτο ἀτμοπλοῖο ποὺ γινοντόντουσε νὰ περάσῃ τὸν Ἀτλαντικὸ Ὠκεανὸ, ἦταν τὸ ἱστορικὸ «Σαβάννα», ποὺ ξεκίνησε τὸ 1819 ἀπὸ τὴ Νέα Ὑόρκη κ' ἔφτανε ὅστερ' ἀπὸ 22 μέρες στὸ Λιβερποῦλ. Σήμερα τὸ πέρασι τοῦ Ἀτλαντικοῦ γίνετα μῆσα σὲ 4 μέρες. Τὸ «Σαβάννα» τότε εἰκνιτο μὲ 500 μηχανοκίνητους ἴππους. Τὸ «Μπρέντον» ποὺ κάνει ταξίδια τὸ ταξίδι Ἀμβούργου-Νέας Ὑόρκης σὲ 4 1/2 μέρες, διαθέτει ὄψιμα 20.000 μηχανοκίνητους ἴππους.

Ἐπειτα ἀπὸ τὸ «Σαβάννα», ἔκανε τὸ ταξίδι τὸν Ἀτλαντικὸ καὶ τὸ Ὠκεανὸν, ποὺ εἶχε μῆκος 105 μέτρων καὶ πλάτος 13 κ. 40. Ἡ μηχανὴ ποὺ εἰκνιτο μὲ 1200 ἴππους, γύρωσταν δύο μεγάλας ὀδοὺς ποὺ ἔδταν στὸν καράβι ταξίτητα 11 κόμβου τὴν ὄρα. Τὸ «Ὠκεανὸν» ἔφτανε στὴν Ἀγγλίαν ἀπὸ τὴν Ἀμερική μῆσα σὲ 21 μέρες.

Αὐτὸς ὁ πρόγονος τὸν σημερινὸν ὑπερωκεάνειον, ἔφτανε τὸ πλὸν 250 ἐπιβάτες. Ὅσο γὰρ τὸ πλῆρωμα τὸν ἀποτελεῖται ἀπὸ καμμιὰ πενήνταρτα ἀνδρες. Τὰ ἔξοδα δὲ τῆς διαδρομῆς ἔφταναν στὶς 90 χιλιάδες χρυσὰ φράγκα.

Ἐπειτα, χρόνον μὲ τὸ χρόνο, τὰ καράβια μεγάλωναν καὶ περνοῦσαν ἄτοκα πρὸς καὶ τὸν Εὐρωπικὸ Ὠκεανὸ.

Πρὶν ἀπὸ τὸν παρκοσῖνον πόλεμον, ἡ διαστάσις τοῦς φινόντουσαν τεράστιες. Τὸν Ἀπρῆλ τοῦ 1912, τὸ ὑπερωκεάνειο «Γαλιὰ», πῆρε τὸ βάπτισμα τοῦ Ὠκεανῶ. Εἶχε μῆκος 220 μέτρα καὶ μποροῦσε νὰ μεταφέρῃ ἄνωτα 1925 ἐπιβάτες. Τὸ πλῆρωμα τὸν ἀποτελεῖται ἀπὸ 560 ἀνδρες. Ὅσο δὲ γὰρ τὰ ἔξοδα τῆς κατασκευῆς του, εἶχε κοστῆσει 27 ἐκατομμύρια χρυσὰ φράγκα.

Ὑστερ' ἀπὸ ἓννα χρόνια, τὸ 1921, ἔγινε ἀπὸ τὰ γαλλικὰ ναυπηγία τὸ ὑπερωκεάνειο «Παρισ». Εἶχε μῆκος περισσώτερον ἀπὸ 234 μέτρα καὶ πλάτος 26. Ἐκτόπιζε 37.000 τόνους καὶ χωροῦσε 2.000 ἐπιβάτες καὶ 657 ἀνδρες τοῦ πληρώματος.

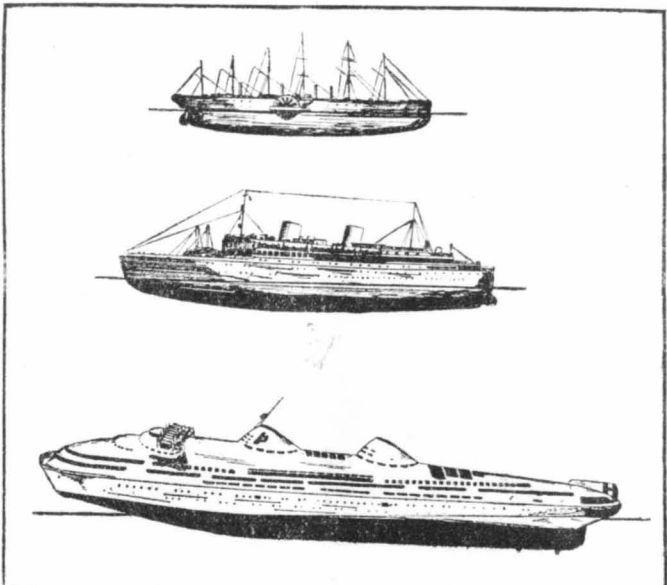
Τὸ 1927 ἔγινε, ἔκανε τὸ πρῶτο τὸν ταξίδι στὸν Ὠκεανὸ, τὸ περίεργον «Ἰλ-ντε-Φράνς», ποὺ ἔθεωρεῖτο ὅτι εἶνε τὸ πολυτέλειστο καὶ τὸ πρὸ καλύτερο καράβι ἀπὸ ὅλους τοὺς ὑπερωκεάνειους κολοσσοὺς τῆς ἐποχῆς μας. Τὸ «Ἰλ-ντε-Φράνς» ἔκτισε 43.500 τόνους, ἔχει μῆκος 241 μέτρα, πλάτος 28 καὶ κινεῖται μὲ μηχανὴ δυνάμει 52.000 ἴππων. Τὸ πλῆρωμα τὸν ἀποτελεῖται ἀπὸ 800 ἀνδρες καὶ μορεῖ νὰ μεταφέρῃ μὲ ἀφάνταστες ἀνέσεις περισσώτερος ἀπὸ 2.200 ἐπιβάτες. Τὸ «Ἰλ-ντε-Φράνς» κοστῆσει 150 ἐκατομμύρια γαλλικὰ φράγκα.

Ἡ πολυτέλεια αὐτοῦ τοῦ ὑπερωκεάνειου εἶνε ἀπερίγραπτη. Τὸ μεγάλο σαλὸν του ἔχει μῆκος 28 μέτρα, τὸ σαλὸν γὰρ τὸ πρῶτὸ 24 καὶ ἡ μεγάλη τραπέζια του ἔχει μῆκος 27 μέτρα καὶ πλάτος 23. Θέλετε τώρα νὰ κάνουμε μερικὲς πρὸςγειρες συγκρίσεις: Ἡ κορπὴ τῆς γαλλικῆς Ὀτερας ἔχει μῆκος μόνον 15 μέτρα. Ἐπίσης ἡ παρισινὴ ἐκκλησία τῆς Μαντλαῖν ἔχει πλάτος μόνον 21 μέτρα, δηλαδὴ ἔση μῆτρα λιγώτερον ἀπὸ τὴν τραπέζια τῆς τοῦ «Ἰλ-ντε-Φράνς».

Σ' αὐτὴν τὴν τεραστία τραπέζια μποροῦν νὰ σεβασθοῦν συγκροσῶν 700 άτομα, ὅσο ποὺ δὲν μορεῖ νὰ τὸ πρῶτὸ κανένα ἐστιατόριο.

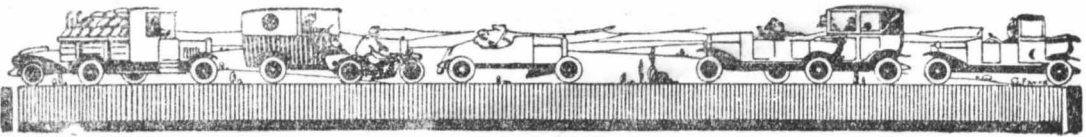
Ἐπίσης, τίποτα δὲν λείπει ἀπὸ αὐτὸν τὸν ὑπερωκεάνειο κολοσσὸ, γὰρ νὰ δομασθῇ ἐκποτὴ πόλις. Ἐχει ἀκόμη καὶ μὴ ὀμορφή ἐκκλησία, ὅπου μποροῦν νὰ παροικιοῦσθῶν τὴ λειτουργία 80 πρόσωπα.

Πρὸ τέλειος ὅμως θὰ εἶνε τὸ ὑπερωκεάνειο «Νορμανδία» ποὺ πρόκειται ἀνέσθαι νῆς μέρες ν' ἀρχίσῃ τὰ τα-

Η ΕΞΕΛΙΞΙΣ ΤΩΝ ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΩΝ. Ἄνω: Ἡ «Σαβάννα», τὸ ὑπερωκεάνειο τοῦ 1819. Μέση: Ἡ «Ἰλ ντε Φράνς», τὸ ὑπερωκεάνειο τοῦ 1927. Κάτω: Ἡ «Νορμανδία», τὸ ὑπερωκεάνειο τοῦ 1934.

ΤΙ ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΜΑΣ

ΚΑΡΤ-ΠΟΣΤΑΛ

Το φύλλο του «Μπουκέτου» και της «Οικογένειας» τιμάται παντού δραχμές 4. Η απόστολος υπερτίμησις των παρά των Υποπρακτορείων απαγορεύεται.

Η υπό των αναγνωστών μας άποσπασμένη συνεργασία και μη συνδυασμένη υπό δικαιοσύνης κρίσεως εκ δραχμίων πέντε εις γραμματόσημα, δεν λαμβάνεται ύπ' όψην.

Πολλοί αναγνώσται μας μās γράφουν ότι έπιθυμούν να προμηθευθούν τās εκδόσεις μας και να έγγραφον έπιθυροηται τών περιοδικών μας, αλλά δυσκολεύονται εις τήν έκδοσιν έπιταγών. Για να τούς δυνηκόνομε σχετικώς, τούς πληροφορούμεν ότι δεχόμεθα τόν αντίτυπον τών συνδρομών, φύλλων, βιβλίων, Ημερολογίων κλπ. εις γραμματόσημα ή κινητά χαρτόσημα, οιασδήποτε τιμής.

ΝΙΚΕΤΟΝ. Ένταθα— Μās γράψετε στήν έπιστολή σας: «Άγαπητό «Μπουκέτο».

Χρόνα πολλά σέ διαβάω άλλα ποτέ δέν έπιχείρησα να σέ προάξω... όπως τόσο άλλοι, με τās έμπνεύσεις τους, Τώρα όμως νομίζω ότι θα ήμωροσόν. Νά μου πής τήν ιδέα σου, διά τήν δικήν μου έμπνευσιν, να λάβης ύπ' όψην σου ότι είμαι ένας από τούς πιο τακτικούς σου Άναγνώσταις άν δέν τό πιστεύεις ρωτήσε τόν περιπεριεοχόν... τής γητορίας μου, πού σέ αγοράζω...»

Σās εδχαριστούμεν πολύ γιατί διαβόητε φραστικά τó «Μπουκέτο». Άλλα, δυστυχώς, τό ποιήμα σας δέν είναι έπιτυχές. Σέ μερικά σημεία μάλιστα είναι άσυντακτό, κακό διατυπωμένο. Καί ίδού ή άνάκριξις:

ΤΟ ΠΟΡΤΑΙΓΙΟ ΣΟΥ...

Σάν τ'ά μιστά τ'ά στάχα πού ξανθόζουν όταν ό ήλιος χρυσαίνοντε στή δύση, μοιάζουν με τ'ά μαλιά σου πού χρυσαίνου την ίδια ώρα πού ό ήλιος πάη να σβήση Σάν μιάς πηροίλας κοστόβιλινο νεράκι μέσα στο δάσος άκούοντας φλογέρα

Ξείδια του στο Νέον Κόσμο και πού θεωρείται ως ένα θαύμα τής ναυπηγικής.

Τό μήκος τής «Νορμαντίας» είναι 313 μέτρα και τό πλάτος τής 35. Έχει δώδεκα πατώματα και μπορεί να περιλάβη 2.500 έπιβάτες.

Για ένα ταξίδι στη Νέα Υόρκη μετ' έπιστροφής, τ'ά Ξείδια του θα αβόσουν από 7 έκατομμύρια γαλλικά φράγκα.

Μά ή εισπράξις του ύπολογίζονται από 8 μέχρι 16 έκατομμύρια.

Η «Νορμαντία» έχει τυρωγραφείο, κουζίνα με 9 μπαρμπαζήρες, διαχίτηρα από 16 κουζίνας, 600 φαίηρα «φτιάμενα», γκαρσόνια, καμαριέρες, κλπ. Έπίσης έχει 114 μαγειρούς, 73 μαριμτόνια, 9 χασάπηδες και 10 ψωμάδες.

Οι έπιβάτες μπορούν να κάνουν κάθε είδους σπάρ. Άπό τό τένας ως τό κόλμια στη μεγάλην άπεισαν του.

Τέλος, για κάθε ταξίδι τής, ή «Νορμαντία», θα παίρηνη μαζί τής 70.000 άνθρα, 7.000 βρονίτες, 16.000 άκάδες κρέας, 80.000 άκάδες πίτου, 2.000 άκάδες ζαμπόν, 25.000 άκάδες πατάτες και 20.000 άκάδες περίπου διάφορα λαχανικά.

Οι έπιβάτες και τό προσωπικό θά ζοδεύουν σέ κάθε ταξίδι 3.500 κιλά ζάχαρη, 1500 κιλά καφέ και 600 κιλά σοκολάτας. Όσο δέ για τό κρασί θ' άδειάζουν πάνω από 25.000 μπουτλιές!...

Άς ανατρέξουμε όμως άκόμη και μερικώς άλλους περιέρους άριθμούς. Η «Νορμαντία» έχει 57.000 πάτα, 58.000 ποτήρια, 28.000 φλιτζάνια, 13.000 μαχαιρία, 14.000 κοτυλάια, 3.000 πατελλές, 1000 άνθοδοχεία για τ'ά τραπέζια του φαγητού, 15.000 τραπέζο-άντηλια, 130.000 πετσέτες τού τραπέζιου, 48.000 μικρές πετσέτες για τ'ά πρόγεια, 39.000 σαβόνια, 20.000 μαξιλαιοθήκες, 30.000 πετσέτες τού προσωπίου και 70.000 πετσέτες τής κοζίνιας!

Άπό αυτούς τούς λιγυγώδεις άριθμούς βλέπει κανείς ότι πολύ σωστά λέγονται επλωτές πόλεις τ'είναι ύπερωκεάνεια κόλοσσοί!

ZAN LEKOK

μοιάζει με τό μικρό σου στοματάκι, και ή λαλάσου σαν τό άηδόνι πάρα πέρα. Σάν δυό κριστόβιλινα πολύτιμα κομμάτια πού παχνιδιάρακα σκορπούν άναλαμπές μοιάζουν τ'ά δυό σου στεία γραμματία σκοτνιασμένο... ούρανό φωτίζουν μ' άστρατές...

ΝΙΚΕ ΠΑΛΙ... Ύδραν— Μās γράφεις στο πολύ πολύ όποχωρατικό γράμμα σας:

«Άξ ότιμε κ. Διευθυντά,

Χωρίς να θέλω να σας κολακεύω — όμολογώ — είλικρινώς ότι τ'ά πάρα μιάν εκδιδόμενα περιοδικά (Μπουκέτο και Οικογένεια) είναι τ'ά μόνα πού—έπερέχουν—δλωντών άλλων, γι' αυτό τ'ά αγοράζω συχνά.

Έάν όμως μού έπιτρέπετε να σας πώ τήν γνώμη μου—(σχετικώς με τήν ποίηση) ένα τραγουδάκι ή ποιηματάκι καλώς στοιχοιουργημένο και με καλή έμπνευση πολύ δικαίως θα κατείχε τόν χώρον μέσα στην άλλη—ήλιη τού περιοδικού σας. Διότι είμαι τής γνώσης (άν δέν φαινόμενα άδιάκριτος) ότι ή ποίηση μέσα σέ ένα περιοδικό—είνε ότι τό άλάτι—μέσα σέ ένα καλό—γιοιούβια κ. τ. λ. κ. τ. λ.»

Δυστυχώς, φίλτατε, τό ποιήμα σας δέν είναι ότε έμπνευσμένο, ούτε καλώς στοιχοιουργημένο. Τού λείπει τό άλάτι άκριβώς τής ποιήσεως. Είναι λαϊκάκινο ύπό πάσης άπόψεως. Ίδού:

ΦΤΩΧΟ ΛΟΥΛΟΥΔΙ

Όταν στη μάχη σκένη μου, Στέγης λεικοντιμένη, Στά νεκρωμένα στήθη μου, ό πόνοξ ζωντανήη. Και γύρω μου κάθε χαρά κάθε γλυκό τραγουδί. Είψ' μοιρολόιό πένθημο, για σέ φτωχό λουλούδι, Πού μάδησε στο φύσημα κίτκουο τρελού Βορειά. Όλλα σηγοόν, τριγύρω. Τά πουλιά. Τά άνηχα λουλούδια, Έχασαν π'ά τήν ενδοθιά Παρθένα μου νεκρή— ήσουν έπύ πού χάριξες στ' αίδονα τό τραγουδί. στα λουλούδια τό άρωμα — τό χρώμα τήν πνοήν.

Για τό τόσο θερμά σας λόγια, σας εδχαριστούμεν. Καί τώρα άκούστε τήν μισούλη μας: Διαβόητε τó «Μπουκέτο» και ό,τι άλλο είδηλο έχετε. Έτσι θά μορφοθήτε άκριτά, θά μήητε στο νόημα τής ποιήσεως και θά κατορθώσετε να γράψετε άξιόμοινα στίχους.

Σ α ν ν.— Τό ποιήμα σας «Καιροί παλαιοί σās νοσταλγών, δχι καλό Λαυθαμένο και κάπως πρόχειρο. Ίδού π. χ. τό δεύτερο πεντάστιχο:

Καιροί παλιοί σās νοσταλγώ γλυκά σέ κάθε πόνο μου καινούργιο, Γυρεύοντας στής μοναξιάς τούς κόλπους να ριχθώ για ν' αναστίο, κάθε παλιό πού λαχταρώ μισοβιμένο άπ' τό χρόνο τών πανούργω.

Έκαστο τό επ αν ο υ ρ γ ι ο — όμοιοκαταληκτέ έθέσασ με τό εκ α ι ν ο ο υ ρ γ ι ο σ, αλλά ως λέξις είναι φρασική και κακόηχος και άκαλαϊθητος. Έπίσης ίδού και τό τελευταίο σας πεντάστιχο:

Κάπως παλιάς αγάπης ό καιμός άπ' τών παλιών τών χρόνων τ'ά (περάσματα στην μοναξιά μου μέσα ξαναζονται— (νεύει) Κι' ότη με κ'άνη τ'ώρα τούς παλιούς καιρούς να νοσταλγώ γλυκά, Είναι ατία τ'άθλιμου τ'ά... γερά (ματα

Στό πεντάστιχο αυτό και τό μέτρο χαλάει και τό ε γ ρ ά μ α τ ο σ δέν όμοιοκαταληκτέ με τό επ ε ρ α ο μ α τ ο σ. Έκτός αυτού τό ποιήμα σας τελειώνει έτσι εντελώς άντιποιητικά, πεζότατα. Διαβάστε δοκίμια Έλληνας ποιητές.

«ΜΠΟΥΚΕΤΟ»

ΕΒΔΟΜΑΘΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΗΝ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗΝ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΝ ΓΡΑΦΕΙΑ : Όδός ΛΕΚΑ 7 (Τηλέφ. 21 - 419)

Διευθυντής : ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ (Καταικία : Χαλάνδρι)

ΌΡΟΙ συνδρομών «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»

Έσωτερικού δι' έν έτος Δρχ. 200 Π | Έξωτερικού Δολλάρια 6 | Έξωθεν > 100 Π | Άμερικ' > 7 και δι' όλην τήν Άφρικήν και Βελγικόν Κογκό έτησια συνδρομή σελίνια 30 ΑΙ έπιστολαί και τ'ά χρηματικά έμβόματα δέον ν' άπευθύνονται πρός τόν Ιδιοκτήτην τής «Οικογένειας» κ. ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΝ, Λέκα 7

Τιμή έκάστον φύλλου Δρχ. 4

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»

Έν Άμερικ'η, διά τήν έγγραφην συνδρομητών και διά τήν κατά φύλλον πώλησιν ή Έταιρεία New York News Agency General P.O.Box 497 New York City,έκτεροσπομπιμένη παρά τού κ. Κ. Καλφοπούλου, και έν Βελγικ'η Κογκό ό κ. Γεώργιος Άντωνιάδης, Β. Ρ. 445, Elisabethville, Congo Belge, όπου δέον ν' άπευθύνονται ό ενδιαφερόμενοι.